

akademski list

broj 2 * godina I

PRESSING JR

www.pressing-magazine.rs

Ragbi klub Radnički

Zidovi plača

Blockchain nije bauk

Sremac i Sterija na francuskom

Intervju:

Jelena Stamenković

Pedja Milenković - KIM

STRIPARNICA

UL. Milojka Lešjanina 1
Niš

tel.018/242-261

SPECIJALNO IZDANJE AKADEMSKOG LISTA PRESSING

Pressing junior
Godina I, broj 2

Izdavač: **Studentski informativno izdavački centar - Niš**

Redakcija: **Ilija Manasijević, Vuk Stanojević, Jovana Trandafilović, Suzana Jugović, Lazar Nikolić, Čandelića Vasović, Aleksandar Đurić, Nemanja Veljković, Peđa Milenković, Snežana Đorđević**

Glavni i odgovorni urednik Akademskog lista Pressing:
Dejan N. Kostić

Tehnički urednik:
Milena Lazarević

Lektura:
Tamara Marković

Štampanje ovog broja pomogli su:
**Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja
Ministarstvo kulture i informisanja
Grad Niš**

Sadržaj

4-5
Država štiti zgradu sklonu padu
Zidovi plača
Piše: **Vuk Stanojević**

6-8
Blockchain nije bauk
Blokčejn iz naj
Piše: **Snežana Đorđević**

9
Kratka istorija niškog hamama
Piše: **Suzana Jugović**

10
Sremac i Sterija à la française
Piše: **Jovana Trandafilović**

11
Disco Elysium
Zamršena misterija u miljeu
urbane fantastike
Piše: **Aleksandar Đurić**

12-13
Priča o Ragbi klubu "Radnički"
Lopta ne mora da bude okrugla
Piše: **Lazar Nikolić**

14-15
Intervju: Jelena Stamenković
Ništa nije teško kada se baviš
onim što voliš
Piše: **Nemanja Veljković**

16-17
Intervju: Peđa Milenković - KIM
Uz talenat i volju potrebno je i
ulaganje
Razgovarao: **Ilija Manasijević**

18-19
Portret umetnika u zrelosti: Eminem
Bog repa
Piše: **Peđa Milenković**

Piše: Vuk Stanojević

Država štiti zgradu sklonu padu

Zidovi plača

Država nam se raspada i to je svima jasno. Ne mislim na političare i nameštenike na bilo kom nivou izvršne vlasti. Njima je za te položaje očito uslov da budu ispod svakog nivoa. Pritom nije reč ni o institucijama do kojih se došlo viševekovnim razvojem društva poput sudstva, zdravstva, medija ili ljudskih prava pošto je sve to (pluskvam)perfekat.

U pitanju je nešto mnogo jednostavnije i svakodnevnejše. Naime, ova država je došla do toga da joj se raspadaju zidovi. Da, zidovi – vertikalne površine stambenih, poslovnih i drugih građevinskih objekata. Primer su događaji koji su se zbili u samo desetak dana.

Pođimo od događaja u Novom Sadu sredinom avgusta. Tamo je kuća ostala bez zida koji se obrušio zbog investitora koji je pored nje počeo sa kopanjem temelja za novu zgradu. Scena podseća na groteskno uveličane kućice za lutke, jer je jedna cela strana kuće nestala, a unutrašnjost tih prostorija, kao i predmeti u njima, su svima postali na izvol'te. Naravno, investitor nije imao nikakvu dozvolu za izvođenje bilo kakvih radova.

Nekoliko dana zatim idemo do Grdeličke klisure i potpornog zida na Koridoru 10. Potporni zid bi trebalo da bude, jelte, potpora koja bi omogućila i osigurala dalju gradnju autoputa na ovoj trasi. Da li zbog važnosti celog projekta, stresa od probijanja rokova ili zbog prostog danka neiskustvu, naš mlađani ili novoizgrađeni zid je ove godine više puta pukao pod pritiskom. Nekoliko puta delimično, a potom ga je i u potpunosti savladelo brdo koje je trebalo da drži. Time smo umesto autoputa dobili najuzaludnije gradilište još od pretkosovskog ciklusa i „Zidanu Skadru“. U istragu uzroka rušenja je bila uključena i BIA, jer je nakon zida sledeći logičan korak rušenje ustavnog poretku.

Krivac nije pronađen, mada je očigledno da su za to krivi nestručnost i korupcija.

Suprotno postojećoj poslovici, breg je očigledno pošao Muhamedu. Zato je po hitnom postupku odlučeno da za svaki

ЗГРАДА ПОД
ЗАШТИТОМ ТРДА
СКЛОНА ПАДУ

slučaj Muhamed ipak dođe bregu, jer ovo prvo nije baš povoljno za okolnu infrastrukturu. Muhamed je došao na lice mesta, sazvao konferenciju za novinare i u jednom od svojih freestyle šizofrenih prikazanija pred kamerama odlučio da se dotično brdo kazni tako što će ga prebaciti na drugu stranu. Ta sintagma „prebaciti na drugu stranu“ nije bila eufemizam iskorišćen za egzekuciju i slanje na onaj svet, već upravo to što je i rečeno – naređeno je da radnici to brdo sruše i prenesu prekoputa. Ali pošto još nije izgrađen taj put preko koga bi ga preneli, u ovom slučaju je brdo trebalo da bude preneto preko-deonice-u-izgradnji-autoputa. Nakon nekog vremena, ipak se od te ideje odustalo jer je to bilo (stručnim jezikom rečeno) nemoguće. Moguće je da je ovo brdo, slično građevinskim poduhvatima na Skadru, zahtevalo žrtvu kako bi omogućilo dalje radove. Ta žrtva je prineta samo nekoliko dana nakon konačne pobede reljefa nad „Koridorima Srbije“. U Beogradu je poginuo radnik na gradilištu kada se na njega obrušio zid. Pored toga što je

tragično nastrandali tu radio na crno, još jedna okolnost koja upućuje na žrtvovanje i nečastive radnje je ta što se gradilište nalazi u neposrednoj blizini Vlade Srbije. Upravo je Vlada i odgovorna za pogibiju, bez obzira na to da li se radi o prinošenju žrtve ili, što je najverovatnije, bezakonju.

Da ovo propadanje bude kompletno, pobrinuo se i Niš. Krajem ovog rušilačkog avgusta tokom nevremena je sa zgrade pao ogromni betonski blok. Iako dimenzijama nije dostigao stariju braću zidove, ovaj se blok ipak dosta potrudio, te se odvalio sa 16. sprata i tresnuo pravo na stepenište ispred ulaza. Pukom srećom u tom trenutku tu nije bilo nikoga, pa niko nije nastrandao. Neki su tada kritikovali gradske institucije i službe što se ovo dogodilo.

Mene je to ipak podsetilo na scenu kod palilulske rampe od pre nekoliko godina. Na oronuljo kući stajalo je platno sa upozorenjem: „Zgrada pod zaštitom grada - sklona padu“. A od toga bolje poruke za sve ovo nema.

Piše: Snežana Đorđević

Blockchain nije bauk

Blokčejn iz najs

Nekada je novitet bio radio, pa televizija, pa jedva skopčasmo kako funkcioniše internet...

I eto od dovikivanja preko brda, dođosmo do toga da možemo da razgovaramo sa prijateljima na drugom kraju sveta....

Isto tako od razmene, trampe, srebrnjaka, preko štampanih novčanica, ūro računa, kreditnih kartica, do kriptovaluta, koina, blockchaina....

Ovo nije "samo" još jedna od novotarija koja menja svet.

- Ne napadaju nas vanzemaljci, samo su malo hardveri i softveri napredniji.

- Ništa komplikovano, samo malo drugačije povezano.

- Ništa čudno, samo treba malo vremena da se uklaviri....

Zato, namestite se udobno, uzmite vremena koliko Vam treba i da krenemo školski, jasno, koncizno, tako da ako sretnete programera (ili programerku), možete fino da pročaskate....

Kriptovalute su virtuelne valute dizajnirane da funkcionišu kao sredstvo razmene, napravljene su i čuvaju se u elektronskom obliku. Programeri koriste kriptografiju da obezbede i verifikuju transakcije kao i da kontrolišu stvaranje novih jedinica određene kriptovalute. Njih proizvode pojedinci ili ustanove širom sveta pomoću snažnih specijalizovanih računara koji koriste softver

namenjen da rešava složene matematičke probleme i njihova realizacija se temelji na posebnoj tehnologiji zvanoj blockchain.

Bitkoin(btc) je jedna od 1.381 kriptovalute koje se mogu pronaći na internetu. Tržište kriptovaluta trenutno iznosi 770 milijardi dolara.

Blockchain je tehnologija pomoću koje radi bitcoin i sve druge kriptovalute. Svaka kriptovaluta ima svoj blockchain. Najpričišnije rečeno, to je jedna finansijska knjiga u kojoj je pouzdano zabeleženo koliko novca ima koliko novca i koliko novca u prošlosti. Jednom upisani podatak u ovom sistemu se nikada ne može izbrisati niti može biti izmenjen. Nikako.

Prosto prošireno: **Blockchain** je baza podataka gde imate veliki broj korisnika u mreži i svaki od njih ima potpunu bazu sa svim transakcijskim podacima. Blockchain nije centralizovan, znači nije jedan čovek ili ustanova odgovorna za dešavanje, nema autoriteta među korisnicima, već je distribuiran, sve se svodi na to da se sinhronizuju podaci sa više računara i ako imamo 50% + 1 uključenog korisnika koji se slaže da je podatak validan- podatak je validan. U suprotnom ne.

Odlično, preživeli smo mini uvod!

Da ukratko prevedemo neke blockchain termine na Srpski jezik:

- Nije svaki korisnik programer, samo treba da poznae strukturu modela razmene malo detaljnije, kao kad igrate neku igricu. (Ne morate da znate da pravite igrice da biste mogli da ih igrate.)
 - **Blok** je „trenutni“ deo blockchain-a, koji beleži neke ili sve nedavne transakcije. Kada se završi, blok ulazi u blockchain kao trajnu bazu podataka. Svaki put kada se blok završi, generiše se novi. Postoji bezbroj takvih blokova u bočnoj vezi, povezanih jedni sa drugima (kao što su veze u lancu) u odgovarajućem linearном, hronološkom redu. Blockchain ima potpune informacije o različitim korisničkim adresama, od nastanka do najnovijeg završenog bloka.
 - Svaki blok je povezan sa prethodnim i novonastalim i tako je nastao, **lanac (eng. chain) svih transakcija**.
 - Sve transakcije zajedno čine **blockchain**, odnosno lančani spisak svih transakcija koje su se ikada desile u okviru jedne valute.
 - **Hash Hash** je unikatni, nepromjenljivi ID pomoću koga možemo pronaći prethodni blok iz niza. Svaki blok sadrži hash prethodnog bloka.
- Bravissimo, sada znamo bar nešto okvirno i par detalja!**
- „Prijatelju, daj ti meni to na jednom sličnom primeru u realnom životu!“**
- U prostoriji punoj računovođa, svaki od njih piše i ima

pregled svih transakcija koje su se ikada desile.

Pera uzme mikrofon i kaže: „1-2-proba, ja hoću da pošaljem Miki 5 bitkoina“

Tada računovođe pregledaju svoje rokovnike i njihov posao je da obezbede validnost informacije da Pera na svom računu ima 5 bitkoina. Ako je informacija validna, dolazi do transakcije. Računovođe koje su prve pronašle taj podatak dobijaju novčanu nadoknadu jer je transakcija izvršena, malo od Pere, kao proviziju, malo iz sefa. U rokovniku se upisuje da je Pera poslao Miki 5 bitkoina, koji računovođa je učestvovao i koliko novaca je dobio od Pere a koliko iz sefa.

U blockchain svetu povezivanje bi izgledalo ovako:

Identitet korisnika se predstavlja u obliku niza brojeva.

Korisnik 123456 objavi informaciju da želi da prosledi neku sumu novca korisniku 789412.

Računovođa =majner(rudar), služi da pretraže bazu, potvrđuje i validira transakcije.

Beleži se koji majner je pronašao podatak, ko je kome poslao novac i koliko je novaca majner dobio kao nadoknadu za rad, ovo predstavlja jedan blok.

U ovom modelu razmene ne postoji „stanje na računu“ već kompjuteri svih majnera dobijaju informaciju o nameri da se izvrši neka transakcija. Oni prvo provere da li Pera ima dovoljno sredstava, tako što kompjuteri prođu kroz kompletan blockchain lanac, vide sve transakcije koje je Pera

ikada imao, izračunaju da li ima toliko raspoloživog novca i to čini blockchain dodatno bezbednim.

Kao što rekoh treba malo vremena da se iskristališe...

Kul, povezamo logiku i termine kroz primere... Sad malo da prosto proširimo: Svaki od korisnika drži na svom disku svežu kopiju fajla ovog registra transakcija (računovođa "apdejtuje" rokovnik). Svaki put kada se desi nova transakcija, ona se odmah ažurira. Ukoliko neki korisnik hoće da učestvuje u validaciji transakcije, to znači da je on majner i dobija novac ako prvi dođe do podatka iz baze. Jedan deo novca dobija od samog pošiljaoca, a drugi deo novca je određena suma koju mehanizam automatski generiše kao nagrada za rad, pa tako nastaju nove jedinice date valute (u našem primeru to je bitkoin). Ako se nekoliko majnera udruže, samim tim se povećava šansa da brže dođu do željenog podatka, čim dele posao, dele i zarašeni novac po dogovoru.

„Lele Pero, pa ako je baza podataka dostupna svima, onda će svi znati moje stanje na računu, a i računovođe mogu da se dogovore i zloupotrebe položaj!!!“

Nope. U svetu blockchaina to "ne biva".

Prilikom svake transakcije, ID svih uključenih korisnika se menja, a sama transakcija ima svoj broj koji je nepromenljiv. Opasnost po korisnike je da, ako izgube šifru naloga sve ostade zaglavljeno u mreži.

Bravo za trud. Ovo je dovoljno za okvirnu orijentaciju, da znamo da nije bauk, i... za opušteno čakanje sa programerima ili nekim koga ovo interesuje.... Dovoljno da budete u toku.

Tako znatijeljno su počeli i Mladi ambasadori, a sada već imaju sjajnu inicijativu umrežavanja svih zainteresovanih strana sa ciljem da se napravi lokalna blockchain platforma kako bi se podržale lokalne startup kompanije, jer blockchain tehnologija može da se koristi i u druge svrhe čuvanja i organizacije podataka. Dok se ta ideja polako razvija, pilot projekat „Doznake iz dijaspore zasnovane na bch tehnologiji za grad Niš“ je postigao izvanredne rezultete i privukao pažnju svetskih medija, više o tome možete pronaći na www.sigurnoilako.rs. O tome kako je Niš postao epicentar dešavanja u ovoj oblasti možete pronaći na sajtu <https://b-chub.rs>.

SENSEI, KADA JE ČOVEK ZAISTA BOGAT ?

**KADA STEKNE NEOPIPLJIVO BLAGO
NEVIDLJIVOG SVETA OKO SEBE**

LJUBAV, ISTINU I UNUTRAŠNJI MIR ?

BITKOIN

Piše: Suzana Jugović

Kratka istorija niškog hamama

Tvrđava kao simbol Niša naširoko je poznata u Srbiji. To je jedna od najočuvanijih tvrđava iz perioda Osmanskog carstva. Korišćena je i za odbranu od artiljerijskih napada. Ipak, Nišlje često, skroz pogrešno, prepostavate da je Obrenovićeva (nekadašnja Pobedina) ulica centar i starog Niša. Zato, za početak, treba reći da je stari Niš, tokom 18. veka išao otprilike do današnjeg MekDonaldsa, zajedno sa predgrađem, dok je sam centar grada bila tvrđava. Dakle, Obrenovićeva, Kazandžijsko sokače i druge ulice koje danas čine centar Niša, proizvod su perioda koji je usledio nakon austrijsko-turskog rata koji je trajao od 1737. do 1739. godine.

Kako to znamo? Pa, pored toga što imamo austrijske i turske izvore, imamo i hamam. Hamam, odnosno tursko kupatilo, nalazi se na samom ulazu u nišku tvrđavu, gledano od Stambol-kapije, sa leve strane. To se poklapa sa podatkom da je Niš bio koncentrisan oko tvrđave, utoliko što su kupatila uvek bila na mestu koje je svima pristupačno, a opet malo

skriveno od pogleda. S obzirom na to da smo navikli da pijemo kafu baš u blizini hamama po čitavo leto, treba da znamo šta predstavlja taj hamam.

Pre svega, treba reći da je niški hamam izgrađen u 15. veku na mestu antičkih termi, odnosno rimskog kupatila koje je do 15. veka bilo već prilično zapušteno. Srbi su retko održavali staru javnu kupatila. Hamam je zadužbina (vakuf) Mehmed-bega i izgrađen je negde oko 1498. godine. U hamamu su bila odvojena kupatila za muškarce i žene, a verovatno se mogla dobiti i masaža, kao i u većini turskih kupatila. Voda se dobijala iz Nišave, po sistemu vitiha koji puni rezervoar, koji se dalje zagreva i ide u kupatilo kroz glinene cevi.

Danas je, nažalost, hamam dosta zapušten, a mogao bi da bude jako lepa atrakcija za turiste iz raznih delova sveta. Naročito je žalosno stanje u kome je sada, kada se ima u vidu da je najbolje očuvan hamam u Srbiji i jedan od najstarijih očuvanih građevina iz turskog perioda.

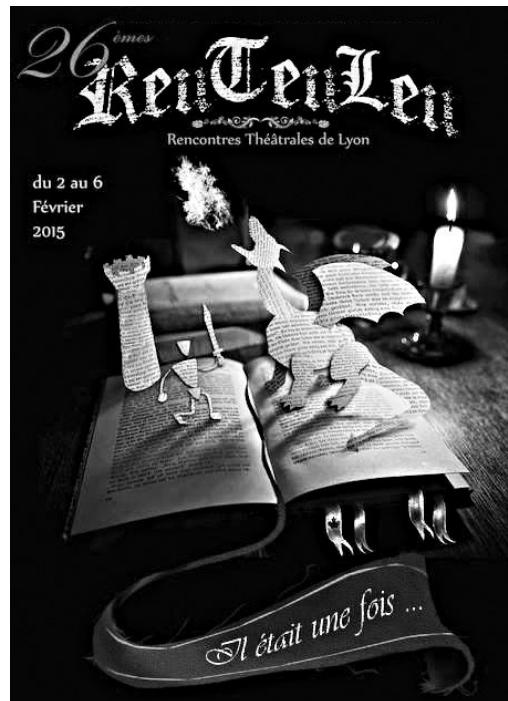

Piše: Jovana Trandafilović

Sremac i Sterija à la française

Departman za Francuski jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Nišu, na inicijativu profesora Vladimira Đurića, 2017. godine postaje bogatiji sa osnivanjem dramske sekcije. Mala i frankofona pozorišna trupa se najpre bavila komadom *Valonjska noć (La nuit de Valognes)*, savremenog francuskog pisca Erika-Emanuela Šmita. Međutim, u 2018. godini se frankofili vraćaju srpskoj tradiciji, tj. Stevanu Sremcu i Jovanu Steriji Popoviću.

Članovi dramske sekcije su studenti Francuskog jezika i književnosti, koje spajaju iste težnje ka humoru, druženju, pozorištu i negovanju francuskog jezika i njegove kulture. Nakon izvođenja odlomka *Pop Cire i pop Spire* u francuskoj verziji povodom obeležavanja 140 godina postojanja Prve niške gimnazije "Stevan Sremac", frankofona trupa obogaćuje svoj repertoar Sterijinim komadima *Pokondirena tikva* i *Rodoljupci*. Konkurisanjem za Pozorišne susrete u Lionu, koji će se održati od 4. do 8. februara 2019. godine, ova grupa mladih, amaterskih glumica postaje prava putujuća trupa. U sastavu „Balkanskih precioza“ (« Les précieuses balkaniques »), kako se trupa naziva su: Sanja Blagojević, Zorana Dimitrijević, Natalija Milenković, Ana Radenković, Milena

Radovanović, Monika Stanković, Branka Stevanović, Jovana Golubović i Jovana Trandafilović. Naziv trupe u skladu je sa odlomcima komada koji će se izvoditi na manifestaciji u Lionu. Komedije Sterije i Sremca bave se kritikom, parodijom i opštim ismevanjem preterane precioznosti, snobizma i lažnog patriotizma. Ovi komadi pronalaze i svoje francuske ekvivalente u Molijerovom dramskom opusu, u dramama *Učene žene (Les femmes savantes)* i *Smešne precioze (Les précieuses ridicules)*, te će francuska publika, već naviknuta na ovakav humor, dobro dočekati ove srpske komade iz XIX veka koji su napisani à la Molière. Budući da su Pozorišni susreti u Lionu tematskog karaktera, 2019. godine, na obeležavanje 30 godina postojanja ove manifestacije, okupice se brojne amaterske trupe oko teme Put oko sveta. U skladu sa time, predstava koju izvode mlade glumice Departmana za Francuski jezik i književnost nosi naziv *Scene provincijskog života u Srbiji (Scènes de la vie de province en Serbie)*.

Piše: Aleksandar Đurić
Disco Elysium

Zamršena misterija u miljeu urbane fantastike

Sudeći po trejlerima i obećanjima autora iz tima ZA/UM, tokom sledeće godine stiže nam najambiciozija detektivska igra svih vremena. Disco Elysium smešten je u fantazijsko urbano okruženje priobalnog gradića Revachol West, gde u ulozi policijaca sa amnezijom nelinearno rešavate izuzetno kompleksan slučaj. Kombinujući avanturistički pristup sa elementima roleplay igara, autori će pokušati da naprave, do sada, najverljiviju simulaciju detektivskog posla. Igrači će tokom istrage moći da razvijaju svoje likove birajući između 24 različitih veština. U zavisnosti od pristupa i veština koje su vam na raspolaganju, svaki problem moći ćete da rešite na više načina, ali je takođe moguće i da tom prilikom potpuno omanete, pri čemu se svet igre uverljivo adaptira na osnovu vaših postupaka, uspeha i neuspeha. U igri će postojati mnogo drugačijih krajeva i deluje kao da će priča skoro svakog igrača biti drugačija u zavisnosti od izbora koje pravite tokom igre. Pored toga, u svakom trenutku pred

vama će se naći ogroman broj potencijalnih tragova, koje istražujete po sopstvenom nahođenju, pri čemu vas igra minimalno usmerava i „vodi za ruku“. Sve ovo zvuči impresivno, ali igračima neće mnogo značiti ako i scenario ne bude dobar. Srećom, po onome što smo do sada videli, Disco Elysium odaje utisak vrlo dobro napisane igre, a atmosferi mnogo doprinosi i specifična grafika, koja donekle izgleda kao da je „naslikana“ uljanim bojama. Autori obećavaju potpuno originalan svet u kojem se susreću drugačiji stilovi raznih perioda ljudske istorije. O samom slučaju koji istražujete za sada nema mnogo informacija, ali to ne umanjuje izuzetno pozitivan utisak koji igra trenutno ostavlja, jer vizija autora o svojevrsnom „detektivskom igralištu“ deluje potpuno neverovatno i jedinstveno. Ako sve prođe kako treba, ovo će biti prava poslastica za sve igrače koji su ikada maštali o tome da rešavaju zločine i misterije.

Piše: Lazar Nikolić

Priča o Ragbi klubu "Radnički"

Lopta ne mora da bude okrugla

"Ragbi je huliganski sport koji igraju džentlmeni." Ovako je ovaj viteški sport opisao čuveni britanski političar Winston Čerčil. Nastao je u Engleskoj u 19. veku. Prvobitna verzija ovog sporta bila je ona sa 15 igrača. Igrali su ga studenti i radnici širom Britanije. Igralo se amaterski, bez ikakve novčane nadoknade. Zbog toga su radnici odlučili da profesionalizuju ragbi, naprave svoju ligu i prestanu da gube dnevnice zbog sporta. Uz profesionalizaciju, uvedena je i promena broja igrača, pa je umesto 15 smanjen na 13. Tako je 1895. godine nastao Ragbi 13.

Osnovni princip igre je da lopta mora uvek da ide unazad. Svaki tim ima pet napada da stigne do poena, a to je moguće uraditi na različite načine. Esej je kada se lopta spusti iza poslednje linije terena i vredi četiri poena. Nakon postignutog eseja šutira se na gol, ako se to izvede uspešno, ekipa stiže do nova dva poena. Isti broj poena se osvaja i za gol posle kazne, dok gol posle odskoka lopte o podlogu vredi jedan poen. Utakmica traje dva puta po 40 minuta i za igru se koristi jajasta lopta.

Prvi Srbijani koji su igrali ragbi bila su ratna siročad koja su živila u Škotskoj posle Prvog Svetskog rata. Ragbi 13 je u Srbiji počeo da se igra 1953. godine, ali je ubrzo ugašen. Nije ga bilo sve do 2001. kada se vratio se na velika vrata. Naša zemlja je trenutno sedma sila Evrope.

Nišljani su se sa ragbijem upoznale 2007. godine kada je osnovan Ragbi 13 klub "Niš". Danas ovaj klub nosi naziv slavnog Radničkog i deo je sportskog društva Real sa Nišave. Oni svoje utakmice igraju na pomoćnom terenu stadiona Čair. Radnički se takmiči u Superligi Srbije i Balkanskoj ligi u kojoj pored klubova iz naše zemlje učestvuju i bosanski, turski, albanski i grčki klubovi. Prošle sezone Nišljani su bile u grupi sa klubovima iz Atine i Tirane i ostvarili su pobede protiv oba rivala, ali su ispalili u baražu za polufinale od ekipa iz Turske. Utakmica protiv Tirane bila je spektakl za nišku publiku.

"Na utakmici protiv Tirane tribine pomoćnog terena Čaira bile su pune. Jedno jezgro Meraklija nas bodri na svakoj utakmici, mnogo je lepše i lakše igrati kad su oni uz nas", kaže ragbista Radničkog Nemanja Radovanović. U domaćoj ligi Crvena zvezda vodi glavnu reč. Radnički je prošlu sezonu završio na četvrtoj poziciji, ali нико iz Niša nije

lako odneo bodove.

"Važimo za jako nezgodne domaćine, atmosfera na tribinama često donese prevagu u našu korist kada je utakmica neizvesna. Cilj za narednu sezonu nam je da sledimo primer fudbalskog kluba Radnički i razdvojimo "večite" na prvenstvenoj tabeli. Pored Zvezde i Partizana veliki rival nam je i ekipa Dorćola", jasan je Radovanović.

Radnički nije fokusiran isključivo na rezultate seniorskog tima. Cilj kluba jeste i omasovljenje ovog sporta u gradu i njegova popularizacija među mlađim generacijama. Finansijski uslovi su mnogo bolji nego ranije i sve je spremno za formiranje mlađih selekcija.

"Grad je prepoznao vrednosti ovog sporta i omogućio nam bolje uslove rada. Ove godine ćemo formirati juniorski tim. Imaćemo selekcije ispod 16 i 18 godina. Svi su dobrodošli na trening, a članarina je simbolična", ističe Nemanja.

Za ragbi u narodu važi predrasuda da je izrazito grub pa zbog toga roditelji ne žele da im se deca bave ovim sportom.

"Ragbi se po broju povreda ne razlikuje od drugih kontaktnih sportova, kao što je fudbal. Sport nije jednostavan, potrebljava visoka prostorna inteligencija i brzina donošenja odluka. Ljudi koji jednom dođu na trening zaljube se u ovaj sport", uverava naš sagovornik. Lopta ne mora da bude okrugla. Ona jajasta polako ulazi u srca Nišljana, a ragbi klub iz Niša ima sve preduslove da "sve redom šiša". Meraklije bi uskoro mogli da imaju nove idole, a tribine pomoćnog terena Čaira budu premale da prime sve one koji vole ragbi i Radnički.

Razgovarao: Nemanja Veljković

Intervju: Jelena Stamenković, reprezentativka Srbije u gimnastici

Ništa nije teško kada se baviš onim što voliš

Mali broj sportista u Srbiji se može pohvaliti činjenicom da u svojoj zbirci trofeja poseduje devet pehara i 189 medalja. Ponosni vlasnik ovih odličja je talentovana mlada nišljika Jelena Stamenković, reprezentativka Srbije u gimnastici. Ovim sportom se bavi od svoje šeste godine, a već osmu godinu zaredom je član seniorskog tima reprezentacije Srbije. Državno prvenstvo u višeboju u seniorskoj kategoriji osvajala je četiri godine u nizu, a brojni uspesi na državnim takmičenjima i uspeh na Svetskom Kupu omogučili su joj da 2016. godine bude nominovana za najboljeg sportistu Niša. Pored svih obaveza koje ima, ova dvadeset četvorogodišnja devojka uspešno privodi kraj i studije na Ekonomskom fakultetu u Nišu. Njene kvalitete prepoznaла је и екипа наšег часописа, te smo odlučili da sa Jelenom porazgovaramo o njenim sportskim uspesima i susretu sa gimnastikom.

Zbog čega si počela da se baviš sportskom gimnastikom, i ko ti je bio najveća podrška?

Gimnastikom sam počela da se bavim zbog toga što sam već znala neke gimnastičke elemente, a drugarica se već bavila ovim sportom pa smo zajedno ispred zgrade svakodnevno izvodile neke pokrete. Videvši kako izvodom sve to, prijatelj mog tate je prepoznaо moј talenat te je moјim roditeljima predložio da me upišu na sportsku gimnastiku. Tako sam sa šest godina sa svojom drugaricom otišla u Gimnastički klub Niš i posle samo mesec dana rekreativnog treniranja počela aktivno da se bavim ovim sportom.

Koliko godina treniraš gimnastiku i do kada planiraš da se baviš ovim sportom?

Gimnastiku treniram već 18 godina. Poznato je da sportska karijera gimnastičarki na traje dugo i da su ove sportistkinje pokretnije i fleksibilnije u mlađim godinama života međutim, čini mi se da se granica okončanja karijere danas pomerila. Naravno, svakom sportisti u nekom momentu dođe na um

ideja da prestane sa treniranjem, ali ja i dalje imam želju da nastavim da se bavim ovim sportom.

Koji su najzapaženiji rezultati koje si postigla?

Pored velikog broja medalja sa državnih prvenstava, najzapaženiji rezultati su mi, između ostalog, osvajanje tri zlatne medalje po sprawama u finalu Apsolutnog državnog prvenstva. Ovogodišnje učešće na Svetskom prvenstvu u Kataru takođe smatram velikim uspehom, a ono na što sam najponosnija je takmičenje na Svetskom kupu u Osijeku 2016. godine, na kome sam u kvalifikacijama zauzela 6. mesto na preskoku, a u finalu osvojila 9. mesto, što je rezultat koji do tada нико u Srbiji nije ostvario u ženskoj gimnastici.

Na koji način se boriš sa problemima i preprekama na koje nailaziš?

Svako ko se bavi sportom nailazi na neke probleme, ali ti problemi ne bi trebalo ni jednog sportistu da sputavaju u daljem napredovanju, ukoliko radi ono što voli. Za 18 godina

©Filip Bakic

često nailazila na nedostatak podrške, dolazilo je i do prezasićenja, nedostatka vremena za druge obaveze...

Međutim, jakom željom i voljom uspevala sam na kraju sve da postignem i nisam dozvoljavala da me neke druge stvari nateraju da prestanem. Naravno, porodica mi je uvek pruža najveću podršku u tim najtežim trenucima.

I za kraj, šta bi poručila mlađim ljudima koji imaju želju da se oprobaju u ovom sportu?

Svakome bih preporučila sportsku gimnastiku kao bazičan sport, a ona deca koja vide da ipak nisu za ovaj sport, imaju dobru podlogu za bilo koji drugi. Za one koji odluče da se bave isključivo gimnastikom bih poručila da budu uporni i istražni, jer u ovom sportu ostaju samo takvi i oni koji to zaista vole. Gimnastika može mnogo toga lepog da im doneše, kao što su putovanja, druženja, sticanje radne navike i discipline, ali pre svega puno uspeha, ako se krene na vreme.

Razgovarao: Ilija Manasijević

Intervju: Peđa Milenković - KIM

Uz talenat i volju potrebno je i ulaganje

Peđa Milenković je 2017. godine, motivisan željom da svoja razmišljanja i poglede na svet pretoči u tekstove, odlučio da zakorači u svet muzike. Tačnije u rep, za koji kaže da celog života sluša. Pod pseudoimenom "KIM", ovaj mladi trep artist dokazao je svoju ambiciju objavivši 17. decembra i svoj treći spot za pesmu "Uspeću, kunem se", koja je, kako on kaže, njegov najbolji projekat, za sada. Uz osmeh na licu i očekivanje da najnovija numera izazove odličnu reakciju publike, Peđa je sa nama razgovarao o tome kako i zašto je počeo da se bavi muzikom, koliko je u praksi to izazovno i kakvi su mu planovi za budućnost.

Odakle potiče tvoja motivacija da se bavis ovom vrstom muzike?

Verovali ili ne, rep sam počeo da slušam još kada sam imao 6 ili 7 godina. Imam 13 godina starijeg brata koji je u to vreme bio tinejdžer. Tada su se dosta slušali Montenigersi, a i da ne pominjem Eminema naravno, koji mi je i dan danas broj jedan, pa se početak mog interesovanja za rep muziku vezuje za taj period. A glavna motivacija za bavljenje muzikom mi je to da jednostavno pokažem da imam šta da ponudim u tom segmentu i da mogu da budem uspešan u tome.

Kako se osećaš u trenucima kada stvaraš svoju muziku?

Zavisi od životne situacije u kojoj se nalazim, ali u većini slučajeva mi taj proces dođe kao vrsta ventila, ono o čemu mislim mi se složi na papiru i generalno je osećaj uvek dobar.

Koliko sam tvoj život utiče na tekstove tvojih pesama?

U velikoj meri. Ne mogu reći da su mi sve pesme potpuno autobiografske, ali uglavnom je to ono što me okružuje i o čemu razmišljam. Postoje i tekstovi koji su lični, koje pišem baš u velikim trenucima sreće ili tuge, ali oni ostaju u foci.

Kakva su tvoja očekivanja bila pre bavljenja muzikom, a kakva su sada?

Iskreno, mislio sam da je baš, baš teško uspeti. Ali evo, godinu i po dana od kada se i zvanično bavim muzikom vidim da je taj san i te kako ostavariv. Potreban je talenat, naravno, ali volja, rad, kreativnost, kao i ulaganje presuđuju. Da bi uspeo u ovome, to jednostavno mora da ti bude primarna stvar u životu. Meni za sada nije, nije ni sekundarna, ali možda jednog dana bude.

Na kakve si prepreke nailazio tokom svog puta bavljenja muzikom?

Pa, nisam nailazio na neke veće prepreke, osim nemogućnos-

ti da snimam u najboljim studijima, da radim sa vrhunskim producentima i da snimam visoko budžetne spotove. Ali, ima i u tome čari, sam put je jednostavno takav, nadam se da će doći sve to kroz godinu ili dve dana. Tek mi je 24 godine.

Za one koji ne znaju, ti se baviš trep muzikom, što se malo razlikuje od repa?

Trep je najkraće rečeno hibridni nastavak repa. Trenutno snimam trep, ali ne volim da ograničavam sebe, volim da eksperimentišem i sigurno da ću u bližoj budućnosti snimati i nešto malo drugačije, pa i komercijalnije, volim i taj zvuk.

Koliko ti prosečno vremena treba da napišeš tekst?

Opet zavisi, zavisi od inspiracije i slobodnog vremena. Neke tekstove sam pisao iz daha maltene, dok sam na nekim radio i po nekoliko nedelja.

Koji su tvoji idoli?

Nemam ih ni generalno, pa ni u muzici. Trenutno najviše slušam Bad Bunny-a. Zbog njegovog jedinstvenog stila, talenta i muzike. Takođe, njegov put do uspeha je neverovatan, on je to ostvario enormno brzo. 2015. godine je bio potpuno anoniman, imao je samo nekoliko pesama na Sound Cloud-u. A već sledeće je postao globalna muzička zvezda. Doneo je nešto što нико pre njega nije, zato je i toliko popularan.

Koji su ti planovi za 2019. godinu, što se tiče muzike?

Ono što je sigurno jeste da uskoro izlazi i moj četvrti spot po redu, za koji sam siguran da će pomeriti sve granice. Neću više otkrivati. Imaćete priliku da vidite i čujete. A uveren sam i da će se cela 2019. godina nastaviti u tom ritmu.

Piše: Peđa Milenković

Portret umetnika u zrelosti: Eminem

Bog repa

Hip-hop ili rep muzika nastala je početkom 70-ih godina. Sami počeci vezuju se za crnačku kulturu, nošenje velikog kasetofona na ramenu i 'bacanje rima' na ulicama. Kurt Kobejn, frontmen nekada popularne metal-rok grupe Nirvana svojevremeno je izjavio: "Totalno volim i poštujem rep muziku, jer je to jedna od originalnih formi muzike. Ali, slušati belca dok repuje je isto kao i gledati belca dok igra. Mi jednostavno ne znamo da repujemo i igramo." Da se nije predozirao 1994. godine, Kurt Kobejn ni, verovatno, dve godine kasnije pogazio ono što je rekao, jer je tada svet po prvi put čuo Marshalla Mathersa - Eminema.

Eminem je rođen 17. oktobra 1974. u Kanzasu. Njegovo pravo ime je Marshall Bruce Mathers III, a u horoskopu je

vaga. Kao dete živeo je sa majkom Debi, a svog oca, koji ga je napustio kada je imao svega nekoliko meseci, nikada nije ni upoznao.

Menja je dosta škola, ali je poslednju napustio sa 15 godina. Radio je kao konduktor i roštiljdžija (pre nekoliko godina je izjavio kako je on, kao i većina drugih roštiljdžija pljuvao gostima u burgere tokom spremanja). Ele, polako je započinjao rep karijeru, repovao je u klubovima po Detroitu, bio je brutalno dobar, ali je, prepostavljate, bio diskriminišan jer je belac. Međutim, njegov talent, moć i energiju video je Dr. Dre, tada poznati producent i reper. Eminem i danas, 19 godina kasnije i dalje u svojim pesmama prosipa samo hvalospeve na račun Drea, koji ga je lansirao toliko daleko da je postao jedan od najboljih repera ikada. A svi

znamo da taj "status" muzičari, obično, dobijaju tek nakon svoje smrti. Ipak, da ne ureknemo!

Prvi najbitniji događaj u Eminemovom životu jeste rođenje njegove čerkice Hejli, 1996. godine. Žena sa kojom je dobio dete je njegova tadašnja devojka Kim, sa kojom je, ne računajući brojne raskide, ostavljanja i svađe proveo osam godina. Veliki fanovi Eminema znaju da on ima snimljenu pesmu pod nazivom Kim, u kojoj je vezanu vozi kamionetom i na kraju ubija. Istoriju njihove veze, kao i njegov odnos sa majkom, znaju verovatno svi koji su makar nešto čuli o Eminemu.

Od 1996. do ove, 2018. godine Eminem je snimio ukupno 10 albuma, a o tome koliko su fenomenalno prošli govor i činjenica da je za vreme dosadašnje karijere prodao 49 miliona albuma u Americi i više od 100 miliona u svetu.

Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima je 13 Gremija i Oskar za najbolju originalnu pesmu (za Lose Yourself, iz polubiografskog filma 8 milja u kojem je igrao glavnu ulogu). Lose yourself je ujedno i pesma koja je najviše vremena provela kao prvorangirana među hip hop pesmama u istoriji te muzike.

Ipak, da nije sve tako sjajno u Eminemovom životu, uprkos mnogobrojnim uspesima, dokazuju česta stanja u kojima je alkoholisan i drogiran, a njegovi biografi navode i jedan pokušaj samoubistva pre više od 10 godina.

Eminem sigurno nikoga ne ostavlja ravnodušnim, ponekad se čini kao da ima nekoliko rečnika u svojoj glavi, po tome koliko kompleksne reči koristi u svojim pesmama. Takođe, u svojim pesmama on proziva ljude poput Majкла Džeksona, na

vrhuncu njegove slave, kao i predsednika Amerike Donalda Trampa, nekoliko meseci pošto je zauzeo mesto šefa Bele kuće. Jednostavno, ne libi se da napiše i kaže ono što misli. Poznati američki reper The Game jednom prilikom je izjavio da niko ne sme da krene verbalno na Eminema, jer kako kaže: "Nemoj bolje da se kačiš sa belim momkom, uništiće te." Toliko o tome.

Ono što je sigurno jeste da Eminem ne planira brzo da se povuče. Ove godine je iznenada izdao album pod nazivom 'Kamikaze' koji je za nepuna 3 meseca u Sjedinjenim Američkim Državama prodat u više od milion primeraka. Verovatno najbolji živi reper, a po многим i najbolji ikada. Rep God (Bog repa) kako bi za sebe u svojoj pesmi rekao.

Студентски центар Ниш

Установа за стандард студената Републике Србије

Uprava

Studentski centar Niš, Ustanova za standard studenata Republike Srbije
Velikotrnovska 2
www.scnis.rs, info@scnis.rs
tel/fax 236-686,226-487,231-339

Studentski dom - Paviljon I i II i Linijski restoran - Topličina 1

Studentski dom - Paviljon III i Linijski restoran - Velikotrnovska 2

Studentski dom - Paviljon IV i Linijski restoran - Gradsko polje bb

Aperto - studentski klub na Fakultetu umetnosti

Bridge caffe - studentski klub na Građevinsko-arhitektonskom fakultetu

House caffe - studentski klub u zgradi Uprave Studentskog centra Niš

